

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204612
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414204612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 497,88 eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/144/2014-100 zo dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v I. výroku zamietol návrh navrhovateľky a v II. výroku nepriznal odporkyni náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27.09.2012 sa proti odporkyni domáhala zaplata náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a sumy 497,88 eur z titulu nemajetkovej ujmy ako náhrady trov konania z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu navrhovateľky na zmenu exekútora. Po vykonanom dokazovaní mal okresný súd zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/1798/2008 preukázané, že okresný súd skutočne nerozhodol o návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od doručenia tohto návrhu. Súdu však takáto povinnosť ani z ustanovenia § 44 ods. 7 Exekučného poriadku nevyplýva, pretože táto povinnosť vydať rozhodnutie o zmene súdneho exekútora sa vzťahuje na pozitívne rozhodnutie, teda ak by súd návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel. V danom prípade išlo o situáciu opačnú. Súd vykonával úkony k zastaveniu exekúcie a exekúciu zastavil, takže vyporiadavať sa s návrhom na zmenu súdneho exekútora jeho zamietnutím by bolo nadbytočné. Ak Exekučný poriadok neustanovuje lehotu na negatívne rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe súdu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Nebol teda naplnený prvý z predpokladov na vznik zodpovednosti odporkyne za škodu. Z exekučného spisu nevyplýva, že by v danom exekučnom konaní došlo k povoleniu odkladu exekúcie, ktorá skutočnosť by ako jediná bránila vo vykonávaní úkonov exekučnej činnosti. S podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora Exekučný poriadok odkladný účinok nespája a nebolo tomu tak ani v čase podania. Nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora tak nemohlo mať vplyv na vykonávanie exekúcie, ani na čas jej trvania. Medzi namietaným postupom súdu a údajnou škodou tak nemôže existovať príčinná súvislosť. Pre neexistenciu nesprávneho úradného postupu ako aj nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi prípadným

nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré sú dvomi z troch kumulatívnych predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, súd návrh navrhovateľky zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnila tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a), v spojení § 221 ods. 1 písm. f), b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení § 221 ods. 1 písm. g), c) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), d) súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 205 ods. 2 písm. c), e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f). K dôvodom odvolania bližšie uviedla, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporkyne (správne zrejme má byť navrhovateľky pozn. krajského súdu) a jej splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pretože sa navrhovateľka bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, tak poukazuje na to, že podala súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedla dôležité dôvody a predložila súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľka uskutočnila podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezvážil v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľky a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritorne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že návrh trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Navrhovateľka tiež tvrdila, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. Ďalej tvrdila, že nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k týmto vyjadriť a sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie keď bolo potrebné vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu keď sa odporkyňa nevyjadřila k návrhu a ak odporkyňa nereagovala na výzvu súdu aby predložila písomné vyjadrenie, mal súd rozhodnúť podľa § 153b O.s.p.. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods.

2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2
podstatných bodoch na ne odkazuje.

O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, že súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, že súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritórne rozhodol (v žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľka trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) a k tvrdeniu, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a že za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom, odvolací súd k uvedeným námietkam uvádza:

Preskúmaním spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho, bolo zistené, že na deň 19.11.2014 vo veci súd nariadil pojednávanie, pričom dňa 14.11.2014 o 15:15 hod. doručila navrhovateľka návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pričom poukázala na ust. § 15 ods. 1 O.s.p.. Zákonná sudkyňa sa vyjadrila, že sa necíti byť zaujatá a to ani pre pomer k veci ani pre pomer k účastníkom alebo ich zástupcom. Nakoľko neboli v prejednávanej veci zistené okolnosti, ktoré by predstavovali relevantné dôvody na vylúčenie konajúcej sudkyne z pojednávania a rozhodovania v súdnej veci, odvolací súd uvedené odvolacie námietky navrhovateľky vyhodnotil ako nedôvodné.

K odvolacej námietke, že súd prejednal vec v jej neprítomnosti pričom uskutočnila podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9NcC/99/2012 zo dňa 07.01.2013, ktorým sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský bol vylúčený z pojednávania a rozhodovania v danej veci. Ostatní sudcovia okresného súdu (vrátane JUDr. Jany Veselej) neboli vylúčení.

K skutočnosti, že navrhovateľka sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, odvolací súd uvádza, že toto sa ukázalo nepravdivým, nakoľko vyjadrenie odporkyne bolo splnomocnenému právnenému zástupcovi navrhovateľky doručené a teda navrhovateľka, resp. jej právny zástupca mali možnosť vyjadriť sa k podanému vyjadreniu odporkyne.

K odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 101 ods. 2 O.s.p. je potrebné uviesť, že prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 19.11.2014. Právny zástupca navrhovateľky, predvolanie prevzal 28.10.2014 (č.l. 74 spisu). Tým, že na pojednávanie sa navrhovateľka ani jej právny zástupca nedostavili potom neobstojí jej námietka, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby jej umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 19.11.2014 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým navrhovateľke možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sama zbavila tým, že sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola na pojednávanie včas predvolaná viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Tým, že sa navrhovateľka a jej splnomocnený zástupca na pojednávanie nedostavili si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré sa

realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 písm. f) O.s.p. je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu. Uvedené ustanovenie sa uplatní aj pri prejednaní odvolania odvolacím súdom (§ 211 O.s.p.).

V prejednávanej veci bol postup okresného súdu v súlade s citovaným ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jej strane brániacej jej v účasti na pojednávaní (§ 119 ods. 1-3 O.s.p.), požiadala o zrušenie pojednávania z dôvodu, že vo veci koná vylúčený sudca, ktorý dôvod (ako už bolo opakovane uvedené vyššie) nebol dôvodný. Taktiež k námietkam o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, odvolací súd uvádza, že s nimi sa už podrobne vysporiadal okresný súd a z tohto dôvodu ich nepovažuje za dôvodné.

K samotnému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00), keď samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.